

פרשת שופטים

עם שוטר, או בלי שוטר?

בפתיחת פרשתנו כתוב: "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", ובהקשר לכך, ביעוד הגאולה כתוב: "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועציך כבתחילה" (ישעיהו א, כו), וכן אנו אומרים בתפילה: "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה" - לאן נעלמו השוטרים, ולמה נוספו היועצים? אלא מכיוון שתפקיד השוטרים הוא לכפות את העם לקיים את פסק הדין שהוציא השופט, ובגאולה לא יהיה יצר-הרע. לכן יצטרכו רק שופטים שיגידו את הדין, אבל לא שוטרים שיכריחו לבצעו, כולם יישמעו מעצמם לשופטים.

לכן גם נקראת הפרשה רק "שופטים" ולא "שופטים ושוטרים" - שכן העיקר הוא קביעת וקיום הדין ואם קיומו אפשרי בלי שוטרים - בבקשה... אלא שהתורה, המיועדת לכל הדורות ומדברת על כל הזמנים, מזכירה גם את מינוי השוטרים, שכן יש דורות שבלי אילוץ השוטרים לא יתקיים גזר דינו של השופט.

היועצים גם הם שייכים לעניין הגאולה; יועץ הוא אדם כערכנו, הפונה אלינו כידיד, ונותן לנו עצה טובה שאנו מסוגלים להבינה. הוא מעוניין בטובתנו וחושב בעיקר עלינו, וממילא יש בנו את הנכונות לקבל את עצתו והיא מתיישבת על לבנו ונקלטת בנו בפנימיות. לעומת זאת השופט נעלה מאתנו בהרבה, הן בידיעת התורה והן בסמכות שניתנה לו. עיקר מעייניו ותפקידו לקבוע את הדין לאמיתותו, ואנו בטלים אליו וחייבים לקבל את דבריו בקבלת עול, מה שבהחלט לא גורם שנפנים את פסק דינו.

בזמן הגאולה, כאשר היועצים יפנו אותנו לקיום התורה והמצוות בשלמות, וכאמור, גם מתוך הפנמה, ממילא גם פסקי השופטים יתקבלו אצלנו באופן כזה, וממילא לא נצטרך לשוטרים שישמרו על ביצוע פסקי הדין.

כבר מתחילים, ובכל השערים!

אם נתבונן היטב בפסוקים שציטטנו בנושא, נשים לב לשני שינויים נוספים: בעוד שבפרשתנו מוזכר השופט בלשון סתמית "שופטים", הרי בהקשר לגאולה הוא נקרא "שופטייך", בשייכות לאדם.

וכן, על השופטים אומר הנביא "ואשיבה שופטייך כבראשונה" ואילו על היועצים "ויועציך כבתחילה".

ואכן כל מילה מדוייקת ביותר: לפני הגאולה השופט עדיין מרומם ונבדל מהנשפט. איננו חשים את הקשר אליו, ועלינו לעבוד על עצמנו לבצע את פסק דינו. הפסק הוא עדיין לא ההתחלה, הוא רק הדבר הראשון שפירושו גם ההקדמה שלפני ורק לאחריו יתחיל הביצוע. לעומת זאת היועץ מקרב להבנתנו ורצוננו את כל העניין, ומתן עצתו כבר מעורר בנו את הרצון והכוח והוא מהווה כבר את התחלת הביצוע. ועל ידי כך גם פסק השופט נעשה קרוב אלינו, עד שהתורה אומרת "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך".

"שעריך" הם שערי האדם, הפותחים את התקשורת שלו לעולם: עיניים, אוזניים, אף ופה, וצריך שכל השערים הללו כולם יונהגו על ידי פסקי השופט, כולל השופט הפנימי שלנו: המוח שבנפשנו האלוקית. אך בקיום הנובע מציווי השופט בלבד, למרות שיש בזה נתינת כוח עליון, יכולה עדיין להיות התנגדות פנימית לציוויים. לעומת זאת קיום הנובע מקבלת עצת יועץ בלבד, היא אמנם מופנמת, אך אין בה את הכוח העליון הנובע מהשופט.

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

בגאולה, בשל השילוב של "שופטייך ויועצייך" בשלמות, נבצע את הציוויים באופן פנימי, מושלם ומידי, ועם זאת מתוך נתינת הכוח מלמעלה שניתנת לנו על ידי פסיקת השופט.

טועמים כבר מענייני הגאולה

כבוד קדושת האדמו"ר הרי"ץ (=הרבי הקודם) כבר הכריז "לאלתר לגאולה" והודיע כי כבר סיימו את כל העבודה שנדרשה מעם ישראל כדי להביא את הגאולה. סיימו אפילו "לצחצח את הכפתורים" וצריך רק לעמוד מוכנים – וגם את זה כבר עשו – לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש. לפיכך כבר עתה מתחילה התקופה של "ואשיבה שופטייך ... ויועצייך".

תקופה זו מתחילה עוד קודם הגאולה, שהרי תפקידו של היועץ הוא להפנים את הדברים וזהו תהליך שאורך זמן. נוסף לכך, השלמות שבתקופת הגאולה תבוא לנו באופן של "מידה כנגד מידה" בהתאם להכנה שלנו באותם נושאים עוד לפני שהיא התחילה. בנוגע לענייננו – על ידי שבכל דור זמן ובכל מקום, שומעים לשופט הדור, כפי שנאמר בפרשה "ובאת אל השופט אשר יהיה בימים ההם ... ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך". וכדברי רש"י שהשופט שבכל דור הוא "כשמואל בדורו", ועד "כמשה בדורו". והטוב ביותר הוא כאשר מהשופט עצמו מקבלים גם את העצות, או שיש בנוסף אליו גם יועץ – שזהו עניין ה"עשה לך רב", לכל ענייני יראת שמיים ועבודת ה'.

למעשה, נשיאי חב"ד מכילים את שני המאפיינים הללו: הן שופט – מבחינת לימוד התורה על דם, ומדרגתם המורמת מעם (נשיא-מלשון התנשאות), והן יועץ בנתינת עצות בכל התחומים, ובהחדרת תורת החסידות באופן המתקבל בשכל האדם ונפשו. ובנוסף לזאת – בגילוי הנבואה להם זכינו מהם. ובמיוחד בדורנו, כאשר מעיינות החסידות הגיעו לכל קצווי תבל, לכל השפות ולכל הרמות, עד שלאחרונה הדפיסו את ספר התניא גם בכתב ברייל. לפיכך כבר עתה מתחילה התקופה של "ואשיבה שופטייך ... ויועצייך" לאחר שהייתה לנו ה"טעימה" מכך על ידי רבותינו נשיאינו – אדמו"רי חב"ד.

הציווי לשמוע לנביא שייך גם בדורנו

במידה מסוימת מקביל נביא ליועץ: דבריו של נביא הם התגלות אלוקות לנבראים בדרגתם הם, ולתוכן הנבואה יש קשר לעולם. הנביא גם נותן עצות בהנהגה בענייני העולם, זאת בשונה מדברי תורה שהם למעלה מגדרי העולם וניתנים באופן של ציווי.

וכשם שיש ציווי בתורה לשמוע לשופט, יש גם ציווי לשמוע לנביא, כהמשך הפרשה "נביא מקרבך מאחריך כמוני יקים לך ה' אלוקיך - אליו תשמעו", והרמב"ם בהלכות יסודי התורה קובע שציווי זה הוא מיסודי התורה, ואינו מציב לו גבולות, דווקא בארץ או דווקא בזמן מסוים.

ציווי זה שייך גם בדורנו. אמנם אמרו חז"ל ש"נסתלקה רוח הקודש מישראל", אך אין פירושו של דבר שהדבר התבטל לגמרי, שהרי נמצאו בעלי רוח הקודש בכל הדורות. ואפילו נבואה בדוגמת משה רבינו שייכת בכל הדורות, כדברי הפסוק "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך" (אלא שיש דרגות בגילוי הנבואה), ובדורנו נשיא דורנו.

יותר מזה, הרמב"ם כותב באיגרת תימן שלפני ביאת משיח "תחזור הנבואה לישראל, ואין ספק שחזרת הנבואה היא הקדמת משיח", וברור שזה מתחיל אצל משיח עצמו לפני הגאולה כהכנה לשלמות הנבואה אחרי הגאולה. ומכיוון שבכל דור יש אדם הראוי להיות משיח, אם כן הלכה זו נוגעת למעשה גם היום ולכן כותב זאת הרמב"ם בספרו כהלכה לדורות.

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

יש נביא בישראל!

הרמב"ם פוסק שאם ישנו אדם בעל מעלות ושלמויות הראויות להיות בנביא, והוא בא ומראה אותות ומופתים, או שהוא מנבא את העתיד להתרחש ודבריו מתקיימים, בכך מוכח שהוא נביא אמת מאת ה'. אולם נביא שנביא אחר, המוכר לנו כבר כנביא אמת, העיד עליו שהוא נביא - הוא בחזקת נביא ואין צורך כלל לחקור אחריו, וצריך לציית לו מיד עוד לפני שיעשה אותות, ואסור לנסותו יותר מדי ולא להרהר אחריו כיוון שדבריו הם דברי ה' על ידי נביא זה.

אצל נשיא דורנו, האדמו"ר הרי"ץ, והדבר נמשך בדור שאחריו על ידי תלמידיו, התקיימו כל שלושת הדברים: הוא הראה והוא מראה גם היום אותות ומופתים. הוא אמר דברים העתידים להיות וכל דבריו התקיימו, וכן העיד לו על כך הנשיא שלפניו. הוא שופט דורנו, ויועץ דורנו, ונביא דורנו.

ולכן צריך לפרסם לכל אנשי הדור שזכינו והקב"ה בחר ומינה אדם שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהיה ה"שופטייך", "יועציך" ונביא הדור, המורה לנו הוראות ועצות בכל עניינינו: הן באלו הרוחניים והן בגשמיים, עד לנבואתו העיקרית - לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בוודאות - "לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה משיח בא". ולכל אחד מאנשי דורנו יש את הזכות ואת האחריות לקבל ולציית לכל ההוראות והעצות של נשיא דורנו, הבא בהמשך לרבותינו נשיאינו שלפניו. אם כן, יש בזה גם התוקף של רבים, וגם אם יש מישהו שחושב אחרת, עליו לדעת כי "יחיד ורבים - הלכה כרבים".

כל ענייני הגאולה כבר נמצאים בעולם הזה

ועל ידי שאנו מקבלים את הוראות ה"שופטייך" ו"יועציך" שבדורנו, מתחילה להתקיים התפילה "השיבה שופטינו כבתחילה ויועצינו כבתחילה" בגאולה, ובפרט שמבטאים זאת לאחרונה בדיבור, "נבואה" גם מלשון "ניב שפתיים", ובמיוחד שהנה הנה באה הגאולה.

ולכן אין לחשוש מתגובת הסביבה על פרסום והכרזה זו, שהגאולה באה תיכף ומיד ממש, שכן כיום כבר אין הדבר חידוש אלא שהוא התחיל כבר, כל ענייני הגאולה התחילו כבר, וכבר 'נמשכו' והתקבלו בעולם, ולכן אין זה פלא שהגאולה אכן באה תיכף ומיד ממש.

ובפשטות, על כולנו, אנשים נשים וטף, לקבל על עצמנו לקיים את כל ההוראות והעצות עליהם מדובר בהתוועדות, המיוסדים על התורה שבכתב ושבעל פה ועל דברי רבותינו נשיאינו.

בפרטות יותר, בנפשו של כל יהודי, השכל והמידות של נפשו האלוקית הם ה"שופטייך" ו"יועציך" שצריכים להנהיג את כל ה"שערים" של גופו בהתאם להוראות התורה, ובפרט כפי שמבוארים על ידי שופט הדור. וכן כל איש ואישה הם ה"שופטייך" ו"יועציך" שצריכים להנהיג את ביתם בהתאם להוראות אלו.

עד שכל העולם כולו, עם כל פרטיו ופרטי פרטיו, נעשה מלא וחדור בנקודה האחת והיחידה של יחידו של עולם, המגלה את עצמו בקרבנו על ידי נשיא הדור, ש"הנשיא הוא הכל", צדיק יסוד עולם.

וכמו אבן השתיה, שממנה הושתת העולם כולו, הנמצאת תמיד בעולם הזה, בהר הבית, והיא קיימת ללא שינוי כלל (- את ארון הקודש גנזו בסוף תקופת בית ראשון בתוך מחילות שבהר הבית, מתחת לקודש הקודשים, אולם באבן השתיה אין אפילו את השינוי הזה), כך גם קיים שופט ונביא באופן נצחי בכל דור כסימן לגילוי אלוקות בעולם באופן תמידי.

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

ובפרט כשנמצאים כבר שבוע שלם בתוך חודש אלול, החודש של חשבון הנפש וההכנות לשנה הבאה, ומתאים ביותר לערוך כעת חשבון צדק, וכהכנה לשנה הבאה בנוגע לעבודה זו של "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועציך כבתחילה".

ובפרט שבקריאת ההפטרה עברנו כבר שלושה שבועות של ההפטרות הנקראות "שבעה דנחמתא" ומדברות על נחמת ה' לבני ישראל על הגלות. והשבת נקרא את ההפטרה "אנכי אנכי הוא מנחמכם", שבאה כתשובה להפטרות שבוע שעבר, בו קראנו "ותאמר ציון עזבני ה' ", שמשמעותו בשפה פשוטה "עד מתי?!" והתשובה היא – נחמה בכפליים ("אנכי אנכי") בגאולה האמיתית והשלמה.

וכמנהג ישראל, זהו הזמן לאחל לכל אחד ואחת ולכולם יחד כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בכל, ובפרט במילוי הבקשה והתביעה "עד מתי?!" בגאולה האמיתית והשלמה תיכף ומיד ממש.

יש נביא בישראל והוא נצחי כמו אבן השתיה (מדברי הרבי בשיחה)

צריכים לפרסם לכל אנשי הדור שזכינו והקב"ה בחר ומינה בעל בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהיה ה"שופטייך", "יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות וייתן עצות ... עד הנבואה העיקרית – הנבואה (לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בוודאות) ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא". וביחד עם הזכות – יש לכל אחד מאנשי דורנו את האחריות לקבל על עצמו את ה"שופטייך" ו"יועציך" ולציית להוראות ועצות טובות שלו ...

על דרך אבן השתיה – שנמצאת במקום מסוים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגנז וכיוצא בזה) על דרך כמו שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלוקות בעולם באופן תמידי).

"המעשה הוא העיקר" - ההוראות לפועל שמביא הרבי בשיחה

לפרסם לכל אנשי הדור שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל בחירה, הנעלה שלא בערך מאנשי הדור, והוא ה"שופטייך" ו"יועציך" ונביא הדור, שייתן הוראות ועצות בנוגע לעבודת כל בני ישראל, וכל אנשי הדור, בכל העניינים והנושאים כולם.

לקבל על עצמנו ולציית לכל ההוראות והעצות אותם הוא מדבר בהתוועדות וכדומה.

להנהיג את כל הבית וכן את 7 שערי האדם (עיניים, אזניים, אף ופה) על פי הוראות התורה, ובפרט כפי שנמסרו על ידי נשיא דורנו.

לאחל, כמנהג ישראל, לכל אחד ואחת ולכולם יחד כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, ובפרט את הגאולה תיכף ומיד ממש.